

Dosarul nr. 1ra-614/22
1-20066609-01-1ra-21042022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Țurcanu Svetlana*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 15 decembrie 2021, în cauza penală privind acuzarea lui

Vașcișin Vitali xxxxxx, născut la xxxxx,
domiciliat în xxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 18.06.2020 – 24.12.2020;
instanța de apel: 10.02.2021 – 15.12.2021;
instanța de recurs: 21.04.2022 – 12.10.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 decembrie 2020, *Vașcișin Vitali* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 an și 6 luni**.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Vașcișin Vitali*, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **2 ani**.

A fost dispusă încasarea de la *Vașcișin Vitali*, în beneficiul *Statului*, suma de **3150 lei** cu titlul de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că:

Vașcișin Vitali în perioada de timp cuprinsă între 17 iulie 2019 până la data de 17 octombrie 2019, aflându-se la domiciliul concubinei sale - *Xxxxx Svetlana* amplasat în xxxxxx, acționând cu intenția unică de a încărca din spațiul Internet, vizualiza și deține imagini fotă/video sau alte

reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, utilizând sisteme informatice (calculatoare și telefoane mobile), ce erau conectate la rețeaua Internet cu adresa xxxxx, ce a fost alocată la adresa indicată de către compania „Starnet Soluții” SRL, intenționat a descărcat din spațiul Internet, prin intermediul programelor de calculator (software) destinate pentru partajarea de fișiere în spațiul Online, ulterior a folosit și a deținut - 57 fișiere grafice (foto) și video, printre care și fișierele cu numerele unice de identificare (valoarea HASH) „xxxxx”, care potrivit bazei de date internaționale, administrată de OIPC „Interpol” - „ICSE” și bazei de date internaționale polițienești „GRIDCOP”, reprezintă materiale din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă.

Totodată, potrivit procesului-verbal de examinare, din 05 mai 2020, urmare a examinării Anexei la raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-201, din 11 martie 2020 potrivit căruia a fost supus expertizei dispozitivul rigid de stocare a informației (HDD) de marca „xxxx”, cu nr. de serie „xxxx”, extras din laptopul de marca „xxxx”, model „xxx”, cu nr. de serie „xxxx”, ridicat prin procesul-verbal de percheziție, din 17 ianuarie 2020, efectuată la domiciliul temporar a lui Vașcișin Vitali, amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, laptop ce aparține și a fost utilizat de către ultimul, au fost identificate 125 fișiere foto și 66 fișiere video, ce sunt înregistrate în baza de date internațională administrată de OIPC „Interpol” - „ICSE” (International Child Sexual Exploitation Database) și baza de date Protecția copilului „Blue BearLace”, ca fiind material din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, pe care Vașcișin Vitali le-a folosit și deținut până la 17 ianuarie 2020.

Astfel, acțiunile lui *Vașcișin Vitali* au fost încadrate juridic în baza art. 208¹ Cod penal, după semnele calificative – *„pornografie infantilă, adică folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.”*

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către:

3.1. Procurorul în Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, *Rusu Roman*, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Vașcișin Vitali, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului, este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a

inculpatului, or instanță la individualizarea pedepsei penale nu a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

3.2. Avocatului *Croitor Alexei* în numele inculpatului Vașcișin Vitali, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri *prin care* lui Vașcișin Vitali, să-i fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal, cu liberarea de la răspunderea penală și tragerea la răspunderea contravențională, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub forma de amendă, încetarea procesului conform art. 285, 332 Cod de procedura penală.

În argumentarea cererii de apel avocatul a invocat că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, iar pedeapsa stabilită este excesiv de aspră. A susținut că la caz că sunt întrunite condițiile necesare pentru aplicarea art. 55 Cod penal.

Totodată, a menționat că instanța de fond nu au ținut cont de atitudinea inculpatul față de consecințele survenite, iar pedeapsa aplicată este una inechitabilă, apreciind în complexitate probele, gravitatea infracțiunii comise, urmările survenite după consumarea infracțiunii, comportament inculpatului până la și după comiterea infracțiunii, luând în considerație și circumstanțele atenuante prezente - recunoașterea vinovăției; personalitatea inculpatului și condițiile de viață, precum că se caracterizează numai pozitiv, este fără antecedente penale, are un loc permanent de trai, astfel, consideră că este posibil că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără atragerea la răspunderea penală.

A invocat că aprecierea conduitei persoanei vinovate depinde de atitudinea sa față de fapta săvârșită, și relevant este faptul că inculpatul a manifestat de la bun început căință totală față de cele comise.

Instanța de fond nu a respectat în deplină măsură prevederile normelor menționate iar pedeapsa aplicată inculpatului este una prea dură în raport cu fapta comisă, consecințele survenite contravin criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 61 și art.75 Cod Penal. Iar sentința contestată este una nemotivată în partea neaplicării art. 55 Cod penal, fapt ce contravine art.6 din Convenția, dreptul la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 15 decembrie 2021, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, probele, fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării lor, astfel prima instanță corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, după indicii calificativi – „*pornografia infantilă, adică producerea, distribuirea, difuzarea, importarea, exportarea, oferirea, vinderea, procurarea, schimbarea, folosirea*

sau deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ori de imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, inclusiv în formă electronică”.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise care, potrivit art.16 Cod penal, se încadrează în categoria mai puțin grave, recunoașterea vinovăției prin conștientizarea pericolului faptei comise, căința sinceră, comportarea inculpatului după consumarea infracțiunii, lipsa circumstanțelor agravante, în calitate de circumstanța a reținut comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei pe termen de probațiune de 2 ani.

Cu privire la solicitarea avocatului privind aplicarea prevederilor art.55 Cod penal în privința lui Vașcișin Vitali, instanța de apel a considerat inoportun aplicarea prevederilor respective, reieșind de infracțiunea comisă, consecințele acesteia, precum și relațiile sociale la care atentează această categorie de infracțiune.

Totodată, instanța de apel a reiterat că prin sintagma „poate” din textul alin.(1) art.55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație față de instanța de judecată. Alin.(1) stipulează că, în cazul când sunt stabilite condițiile menționate de instanță în pct.1)-4), instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. Instanța de judecată, conform art.101 Cod de procedură penală, adoptă soluția, inclusiv și conform propriei convingeri, deduse conform prevederilor art.55, dar și art.75 Cod penal.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a stabilit cu certitudine că Vașcișin Vitali nu întrunește condițiile necesare pentru a fi liberat de răspundere penală, din care considerente, cererea apărătorului a fost respinsă.

5. Nefiind de acord cu soluția emisă de instanța de apel, procurorul din cadrul Procuraturii de Circumscripție, *Țurcanu Svetlana*, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către prima instanță și menținută de către instanța de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere circumstanțele comiterii infracțiunii, de impactul social al ei, personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia în timpul și după

consumarea evenimentului prejudiciabil, fapt ce denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare.

La caz, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanțelor de a da dovadă de indulgență în privința respectivului. Ultimul, timp de aproape 6 luni folosea 125 imagini și 66 fișiere video material din categoria pornografiei infantile, urmare săvârșea continuu cu intenție directă, respectivul nu a fost sincer pe tot parcursul procesului penal, a încercat să inducă în eroare atât organul de urmărire penală, cât și instanțele de judecată despre descărcarea, folosirea și distribuirea fișierelor cu caracter pornografic infantil care în cadrul cercetării judecătorești în instanță de apel.

Consideră că Vașcișin Vitali nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, nu se căiește sincer și în condițiile respective nu poate beneficia de indulgența instanțelor de judecată imputernicite de a-i numi pedeapsa penală.

Prima instanță neîntemeiat nu a reținut argumentele expuse supra și greșit a constatat faptul că în privința inculpatului Vașcișin Vitali, este aplicabil art. 90 Cod penal, fiind reținută doar o singură circumstanță și anume faptul că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă. Nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, întrucât această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor contra familiei și a minorilor.

-instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual - penale, admitând dubla valență a aceluiași circumstanțe și împrejurări care au fost reținute inițial la aplicarea termenului pedepsei cu închisoare în baza art. 208/1 Cod penal, iar ulterior, în baza aceluiași circumstanțe să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei lui Vașcișin Vitali. Astfel, nu pot fi luate în considerație circumstanțele reținute de către instanțele de fond și care au fost - puse la baza aplicării prevederilor art. 90 Cod penal „că inculpatul Vașcișin Vitali s-a căit sincer de cele săvârșite și a recunoscut vina”. Diminuând pedeapsa, nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsă redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Din conținutul recursului, se atestă invocarea temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când:

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când: 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, Colegiu penal reține că în speță nu se contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, în esență criticile recurentului rezumându-se asupra aprecierii instanțelor a circumstanțelor cauzei care au determinat concluzii neîntemeiate privind posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate erorile de drept invocate.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă Colegiul penal constată că aceste alegații sunt vădit neîntemeiate întrucât, instanța de apel, a dat răspuns la toate argumentele esențiale formulate de partea acuzării în cererea de apel, soluției de respingere a apelului declarat de procuror fiind complet motivată și argumentată.

În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1), pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului procurorului, ca nefondat.

În același context, Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal menționează că la caz nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 10) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6,7, 61, 75, 76-77, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținându-se cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform alin. (1), art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, totodată la caz ținându-se cont și de prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a*

condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat, or conform art. 61 alin. (2) Cod procedură penală „*executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate*”. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acea categorie de pedeapsă, și mărime care ar fi cea mai eficientă pentru atingerea scopului Legii.

Astfel, se atestă că în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d.8 vol. II), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Colegiu penal reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 208¹ Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limita minimă pentru pedeapsa cu închisoare constituie - 8 luni, limita maximă - 2 ani închisoare.

În acest sens, Colegiul penal consideră că instanțele de fond, corect au stabilit pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare, termenul stabilit încadrându-se în limitele noi stabilite prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În continuare Colegiul penal specifică faptul că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a se corecta fără a fi izolat de societate.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.*

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe cu privire la suspendarea

condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, constituie infracțiune mai puțin grave, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestor genuri de infracțiuni, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat și a recunoscut vina integral, s-a căit de cele comise, careva circumstanțe agravante nu au fost reținute, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, atestându-se că corectarea și reeducarea fiind posibilă fără izolarea de societate.

Totodată, este important de evidențiat că asupra inculpatului planează pedeapsa cu închisoare aplicată de către prima instanță, iar orice acțiuni ilegale comise de către Vașcișin Vitali în perioada de probațiune, vor fi monitorizate de către organul care exercită controlul executării pedepsei suspendate condiționat.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că argumentele invocate în cererea de recurs referitor la individualizarea pedepsei penale nu întrunesc temeinicia intervenției în hotărârile contestate, or, instanțele de grad inferior și-au motivat complet și întemeiat soluțiile emise, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilind inculpatului Vașcișin Vitali, o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, care corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că, instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Mai mult ca atât, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea în esență sunt identice celor din cererea de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă sau a circumstanțelor cauzei, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia adoptată, arătând în mod

concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, care sunt identice celor din cererea de recurs.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Țurcanu Svetlana*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală privind acuzarea lui **Vașcișin Vitali xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie